

ואכן כן המנהג הפשטן בכל מקום, שבשבת הגדול דורש הרב למד להמן העם ההלכות המצויות. ואם חל שבת הגדול בערב פסח מקדימים לדורש בשבת שלפניו.

וכתבו הפוסקים שעיקר הדרשה תהיה להורות לעם את המעשה אשר יעשן (מן אברהם סי' תכט סק"א), ומכל מקום טוב לערב גם דברי אגדה, כגון "לספר גבורות אלקיינו איך באו אבותינו במצרים, איך הוציאם בתועפות ראמ לוי, וקרע לנו את הים" (שבלי הלקט סי' רה), ו"יאזר חיל לעורר לב העם על הגאולה, דאמרו רבותינו ז"ל בניסן עתידין להגאל, וכמה מאות שנים הנשנויים נראו בארץ ואנחנו לא נשענו, ויאירך בזה כיד ה' הטובה עליו" (מחזיק ברכה להחיד"א סי' תל אות ד').

הרדה"ק רבנן מנחם מענדל מוויז'ניץ ז"ע כתוב בספרו הטהור 'צמח צדיק' (מאמרי ניסן ד"ה עיין הדרשה): "חוותני הקדוש (מן רבינו ישראלי) מרוויז'ין זצוק"ל היה רגיל בספר בשבת הגדול, שרב אחד היה רגיל לדורש בשבת הגדול - הלכות תשובה, ובשבת תשובה - הלכות תשמיש כי חרס, והיה דורש טוב לעמו, כי בשבת תשובה צריך להיות לב נשרב ונדכא כשבירת כלי חרס, שידע שהוא חרס מהרשי האדמה, ובפסח שהוא מוחין דגדלות צריך לשוב בתשובה שלימה, שייהיה פה-סח לה', והנזהר בפסח מחמי' משחו שהוא היצר הרע מובטח לו שלא יחטא כל השנה". עכליה"ק.

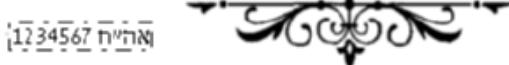
ואזכיר בזה מליצה נאה ששמעתי מפ"ק חוו"ז אדמו"ר הגה"ק הפני מנחם ז"ע, והיה רגיל זאת על לשונו, לבאר לשון המגן אברהם (סי' רצ סק"ו) לעניין מנהג הדרשה שדורש החכם בכל שבת, שכתב "והעיקר יהיה אז למד לרבים את חוקי האלים ואת תורתויו, להורות הלכות שבת והאסור והמותר, גם להמשיך לב השומעים באגדה המדרכיהם את האדם ליראת שמים וכו', ולא כמו שנוהgin עכשיו", ובפשתות כוונתו כי היה מנהג הדרשנים בימים ההם להראות כבוד עושר התורה ולפלפל בדברים עמוקים שאינם נוגעים להלכה, ולאפoki מזה כתוב שתהא הדרשה למד ההלכות ולעورد יראת שמים ולא כמו שנוהgin עכשיו". אולם על דרך צחות יש לפרש, שכוונתו לומר שבאופן זה עצמו תהיה הדרשה, לעורר את העם שלא ינהגו מכאן ואילך "כמו שנוהgin

שידי מצח

דעiker תקנת 'שואlein ודורשין' הייתה על ושוב מצתי שכבר העיר בזה פסח, אלא דתיקנו גם בשאר המועדות כן החיד"א עצמו בספרו כסא דוד דורש כדי שלא חלק ביניהם. ודוד"ק.

עכשו", אלא יתרוממו ויתעלו וייחזו את על חשבונות הרבים אשר ביקשו להם, ויחפשו למצוא דרך להיות אהוב ומרוצה כלפי מעלה - "ולא כמו שנוהgin עכשו". עכלה"ק. ולשון חכמים עישר ומרפאiah.

אתה יתגשם
אתה יתגשם
אתה יתגשם

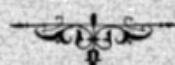

אוצר החכמה

אוצר החכמה

ונגו בני ישראל לקבוע ימי חודש ניסן הללו – להיות קדושים ולא חול. וזה רמזו גם כן במה שנאמר 'החודש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדש השנה' (שמות יב, ט), דלא כארה הוא כפל... אמנים ذרך רמזו הודיע כי כל החודש כלו הוא כמו ראש חודש, ולא כשאר חדשים ראש החדש הוא מקודש ושאר ימי החדש הם חול, אמנים זה החדש כלו הוא כמו ראש חדשים, כל יום הוא כמו ראש החדש.

שליה הקדוש פרשת בא

דבר אשר ביקש להסביר לו על איזה ספיקות במילוי דפייסחא... הקשה לשאול, כי ימים אלו יקרו הערך, שעה – ליום יחשב.

שוו"ת אבני נור או"ח סי' שלו

אוצר החכמה

ש"ירி מצחה

ולהוורות לעם דרכי ד' וללמד להם המעשה אשר יעשו - ולא כמו שנוהgin עכשו. ושמעתינו מהורה"ק (רבי מנחם) **מאמשינאו** פאר מהגה"ק מבענדיין ז"ע (ריש דרוש כא, דף סד. מודה"ס), ווז"ל: "ונכתב המגן אברהם (ס"י רצ סק")..., וכן מביא הרוב מלידי זצ"ל בשולחן ערוך שלו (ס"י תכט סעי ב), דהעיקר לדrhoש לה. אחר זמן מצאתי שכבר קדומו ברענון זה, וכפי שנדפס בדורשות יכהן פאר מהגה"ק מבענדיין ז"ע (ריש דרוש כא, דף סד. מודה"ס), ווז"ל: "ונכתב המגן אברהם (ס"י רצ סק")..., וכן מביא הרוב מלידי זצ"ל בשולחן ערוך שלו (ס"י תכט סעי ב), דהעיקר לדrhoש